

DE EERSTE OPSTANDING

Zalig en heilig is hij die deel heeft aan de eerste opstanding. Over hen heeft de tweede dood geen macht, maar zij zullen priesters van God en van Christus zijn, en zij zullen met Hem als koningen regeren, duizend jaar lang. (Openbaring 20:6) Lees verder Johannes 5:19–29.

Verdoemenis, de tweede dood, zal geen macht hebben over hen die opstaan in de eerste opstanding. De verdoemenis valt alleen op zondaren die gezondigd hebben en dus schuldig zijn. De heiligen zijn niet schuldig. Ze hebben net als iedereen gezondigd en ze waren net als iedereen van nature kinderen des toorn. Maar hun zonde werd hen afgenomen. Hun zonde werd op het hoofd van de zondebok gelegd. Hij, de eeuwige Plaatsvervanger, onze Heere Jezus, droeg al hun schuld en ongerechtigheid in de wildernis van de vergetelheid. Daar zal het nooit meer gevonden worden om tegen hen te getuigen. Ze dragen de gerechtigheid van de Verlosser, ze zijn gewassen in Zijn bloed. Welke toorn kan er op een mens rusten die niet alleen onschuldig is door het bloed maar ook verdienstelijk is door de toegerekende gerechtigheid? O arm van gerechtigheid, je bent krachteloos om hen die in het bloed gewassen zijn te slaan! O vlammen van de hel, zelfs je hete adem kan een mens, die veilig bedekt is met de wonden van de Verlosser, niet aanraken. O dood, vernietigingen, verschrikkingen, somberheid, plagen en terreur, jullie zijn krachteloos als een wolkje wat langs de heldere lucht zweeft van de geest die vrede gevonden heeft met God door het bloed van Christus. Nee, broeders, ik zal moedig zijn op die grote dag. Er zal een tweede dood zijn maar die heeft over ons geen macht. Zie je hoe mooi dat beeld is? Alsof we door de vlammen van de hel zullen lopen zonder dat ze ons kunnen verslinden. Net zoals de heilige kinderen over de hete kolen liepen van Nebukadnezar's zeven keer heter opgestookte oven

Ter overdenking

Alleen Gods reddende kracht kan ons bevrijden uit de macht van de tweede dood (Judas 1:25). Dan zijn we echt vrij. Vrij om ons leven te geven, voor God en onze naaste. Hoe afschuwelijk is de bestemming van de ongelovige, afgesneden van Gods reddende kracht (2 Thessalonicenzen 1:9), maar nog steeds onder Zijn veroordelende macht (Lukas 12:5).

Preek 391, 5 mei 1861

